

„ILLEM ÉS JÓ MODOR A FŐ!”

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 24. szám, 2019. június 14.

Ezt egy régi Honthy Hanna-felvételen hallottam sok év után újra. A felvétel az ötvenes évek elején készült, amikor éppen az akkor ügyeletes elitcsere zajlott. A „régi jó világ” ragyogó primadonnájától revelációként hatott a „kemény rendszerkritika”. A mostani új elit – lényeges erkölcsi hiányosságok és félelmetes ízléscicam mellett – szintén híján van az illemnek és a jó modornak is. Ez a mostani nekem még az előzőnél is fájdalmasabb. Az ugyanis többnyire fölvelt volt. Ez viszont saját, mélyen ülő, őszinte. Ha én ők volnék, azt mondanám, genetikai. Nyilvánvaló hazugságaik megingathatatlanságának hitében pöffeszkednek. Három modell van: brüsszeli trágár emberünk, a nyersen és bárdolatlanul őszinte házelnök és a ravasz, összekacsintós humorú, pocakos-gumicsizmás téeszelnök. Ez a választék. Követőben viszont csak kétféle van: a suttyó (archetípusa a hebegő-tökfej örökös kormánybiztos) és az intellektuálisnak látszó (mint a kancelláriaminiszter).